

[Søren Andersen.]

stemmelserne om værkstedshuse, kan jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Asger Jensen: Jeg skal ved denne lejlighed ikke holde nogen længere tale om beskæftigelseslovforslaget, idet jeg kan henvisse til mine udtalelser, da det tilsvarende lovforslag blev behandlet i tinget i maj måned i år, men jeg vil dog gerne gøre nogle enkelte bemærkninger.

Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med nogle af ændringerne skulle være at skaffe en mere varig beskæftigelse, end tidligere beskæftigelseslove tog sigte på. Der er også god baggrund for denne opfattelse, idet man i året 1957-58 kun har formået at beskæftige gennemsnitlig 3 900 mand, og det har kostet staten 38,1 mill. kr. i tilskud eller omtrent 10 000 kr. pr. mand. Hertil kommer så kommunernes bidrag. Man kan vel ikke gøre nøjagtigt op, hvad det gennemsnitligt har kostet pr. mand, men ved de fleste beskæftigelsesarbejder, som kommunerne iværksætter, regner man med, at det koster en 20 000-25 000 kr. pr. mand pr. år. Det forholdsvis lille antal, man har været i stand til at beskæftige ved beskæftigelsesforanstaltningerne, giver klart udtryk for, at en virkelig afskaffelse af arbejdsløsheden ad denne vej ikke er fremkommelig.

Vi er altså ikke enige i det princip, at det må være det private erhvervsliv, der opsuger den ledige arbejdskraft. Derfor skal vi heller ikke afvise, at det er en nyttig foranstaltning at udbygge og modne industriarealer, men vi vil dog i et udvalg gerne se nærmere på, om det er nødvendigt med et specielt afsnit i loven sigtende på dette formål.

I samme afsnit, nemlig afsnit IV, foreslås et helt nyt princip, hvorefter staten, eventuelt med kommunegaranti, kan give lån til etablering af værkstedshuse helt op til 90 pct. af anskaffelsessummen. Jeg kan roligt sige, at det konservative folkeparti

ikke er tilhænger af, at staten først skal udskrive tvangslån for derefter at opfordre borgerne til at henvende sig til staten om lån, når erhvervslivet skal udbygges.

Vort parti har klart givet udtryk for, at vi er imod sådanne statsinvesteringer, og så vidt jeg har forstået, har retsforbundet endnu mere udtrykkeligt lovet sine vælgere ikke alene at undlade at indføre statsinvesteringer på nye områder, men også sagt, at partiet ville være med til at afvikle de hidtidige. Men alle tre regeringspartier må vel stå bag dette lovforslag, og det kan derfor nok være af interesse at høre, om retsforbundet nu har fået den opfattelse, at det er en fordel at lade pengene passere statskassen, når de skal bruges til udbygning af erhvervsvirksomheder.

Lovforslaget tager også sigte på fortsat at yde støtte til foranstaltninger for erhvervshæmmede. Dette kan vi give principiel tilslutning, idet vi anser det for at være en naturlig sag for samfundet at yde hjælp til selvhjælp, så at mennesker, der på grund af sygdom eller andre uforskyldte årsager er kommet ud af arbejdsmarkedet, atter kan inddrages i samfundsmaskineriet. Det har allerede vist sig, at en sådan revalidering har været til glæde savel for de pågældende som for samfundet.

Jeg vil håbe, at et sagligt samarbejde i et udvalg vil godtgøre, at regeringen er villig til at slette de uheldige paragraffer i dette lovforslag. Fra vor side kan vi tilsige velvillig behandling af lovforslaget i øvrigt.

Morten Larsen: På det radikale venstres vegne vil jeg anbefale det foreliggende lovforslag. Vi havde gerne set forslaget gennemført i forrige folketingsår, men det viste sig ikke at være praktisk muligt. Vi tror, at loven vil blive modtaget vel ude hos kommunerne i by og på land. Der er en række forenklinger i dette lovforslag i forhold til de love, den ny lov skal afløse. Det dækker et større område af beskæftigelsesmuligheder, således at loven med flere